

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 22.778 van 5 februari 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun rechts- en
handelingsonbekwame zonen:
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun rechts- en handelingsonbekwame zonen X en X, die allen verklaren van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 25 november hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 oktober 2008 waarbij hun aanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 28 oktober 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 19 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYASSE, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers verklaren van Slovaakse nationaliteit te zijn.

Op 27 januari 2000 vragen verzoekers de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 9 februari 2000 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekers.

Tegen voormelde beslissing van 9 februari 2000 dienen verzoekers een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 2 mei 2000 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Tegen voormelde beslissing van 2 mei 2000 dienen verzoekers een beroep in bij de Raad van State.

Op 15 mei 2002 wordt het beroep van verzoekers door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 106.561.

Op 30 mei 2005 vragen de verzoekers voor een tweede maal asiel aan.

Op 8 juni 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing van 8 juni 2005 dienen verzoekers een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 4 augustus 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf ten aanzien van verzoekers.

Op 28 april 2008 dienen verzoekers voor een derde maal een asielaanvraag in.

Op 9 juni 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een E.U.-onderdaan.

Tegen voormelde beslissing van 9 juni 2008 dienen verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 16 juni 2008 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op basis van de medische problemen van hun zonen L. en J.

Op 6 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Tegen voormelde beslissing van 6 augustus 2008 dienen verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij brief van 10 september 2008 brengt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte van het feit dat de voormelde beslissing van 6 augustus 2008 werd ingetrokken.

Op 16 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij verzoekers aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet en/of enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, tweede en derde lid), m.n.:

Artikel 7, §1, (2° en 3°) van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van “een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet” en van “enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk” met betrekking tot deze ziekte. Hetzelfde Artikel 7, §2, zegt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart “indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd”. Deze drie inlichtingen zijn niet alleen nuttig, maar onontbeerlijk voor een correcte beoordeling van de aanvraag in de zin der wet en dat de afwezigheid van een ervan in de inleidende aanvraag bijgevolg neerkomt op slechts gedeeltelijke mededeling van alle medische dienstige informatie, leidend tot onontvankelijkheid in toepassing van Art 7, §2, van het KB van 17/05/07.

In de toegevoegde medische attesten van beide broers, L. en J., wordt geen specifieke diagnose gesteld, noch is er sprake van een specifieke medische die gegeven wordt of noodzakelijk is.

Met de bijgevoegde documenten in het Slowaaks, die zowel J. als L. aanbrengen, kan geen rekening worden gehouden gezien het ontbreken van een gelegaliseerde vertaling.

Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

Het staat de betrokkenen vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, ditmaal vergezeld van de onontbeerlijke medische informatie.

(…)”

Op 24 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker ten aanzien van verzoekers.

Op 13 november 2008 dienen verzoekers opnieuw een asielaanvraag in.

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voeren verzoekers onder andere de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekers stellen dat de aanvragen tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard zijn om de reden dat verzoekers nagelaten zouden hebben om bij de aanvraag medische attesten toe te voegen waarin een specifieke diagnose werd gesteld en waarin sprake zou zijn van een specifieke medische behandeling die gegeven wordt of noodzakelijk is en om de reden dat verzoekers medische attesten voorleggen in het Slowaaks zonder een gelegaliseerde vertaling naar het Nederlands. Verzoekers voeren aan dat zij in hun aanvragen om machtiging tot verblijf van 16 juni 2008 een plausibele toelichting hadden gegeven voor de reden waarom in de medische attesten geen melding was gedaan van een specifieke medische behandeling en een uitdrukkelijke reden weergaven voor het ontbreken van een gelegaliseerde vertaling van de in het Slowaaks opgestelde attesten.

Volgens verzoekers kan de motivering van de bestreden beslissing bezwaarlijk afdoende worden genoemd indien de verwerende partij zich beperkt tot een loutere vaststelling dat de

voorgelegde medische attesten geen melding maken van een specifieke medische behandeling en tot de loutere melding dat met de voorgelegde Slowaakse medische attesten geen rekening kan worden gehouden wegens het ontbreken van een gelegaliseerde vertaling, zonder op zijn minst te antwoorden op de argumenten die verzoekers in hun aanvragen tot machtiging tot verblijf van 16 juni 2008 hadden aangehaald als toelichting voor het ontbreken van enerzijds de melding aangaande een specifieke medische behandeling op het attest en anderzijds een gelegaliseerde vertaling naar het Nederlands.

Verzoekers concluderen dienaangaande dat aangezien de verwerende partij nergens in de bestreden beslissing deze argumenten in rekening neemt, laat staan dat de verwerende partij enig antwoord geeft op deze argumenten, het duidelijk is dat de verwerende partij tekort is geschoten in zijn motiveringplicht.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr.144.471). De overheid is ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verzoekers kunnen gevolgd worden waar zij stellen dat de bestreden beslissing geen antwoord biedt op de door hen opgeworpen argumenten aangaande het ontbreken van een medisch attest waarin een specifieke medische behandeling wordt aangegeven en het ontbreken van een gelegaliseerde vertaling van de in het Slowaaks opgestelde attesten.

Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald uit de aanvragen om machtiging tot verblijf van 16 juni 2008, blijkt dat verzoekers aangaande het bijgevoegde medische getuigschrift, argumenteerden wat volgt:

"...en dit ondanks het feit dat het medisch getuigschrift dat zij thans voorleggen, opgesteld door de geneesheer van het opvangcentrum te Kapellen op 4 juni 2008, niet uitdrukkelijk melding maakt van behoefte aan dringende medische verzorging.

Verzoekers betreuren het feit dat de geneesheer van het opvangcentrum te Kapellen – mede door communicatieproblemen- hun moeilijkheden ten onrechte heeft onderschat en miskend.

Helaas beschikken verzoekers niet over de financiële middelen om zelf een eigen gekozen vertrouwensarts te raadplegen die wel oor heeft naar hun medische en andere moeilijkheden in Slowakije."

Verder blijkt eveneens uit de voornoemde aanvragen dat verzoekers aangaande het ontbreken van de gelegaliseerde vertaling van de attesten in de Slowaakse taal, argumenteerden wat volgt:

"Wegens gemis aan financiële middelen, zijn verzoekers niet in staat om het in bijlage gevoegde (Slowaakse) attest te laten vertalen naar het Nederlands door een beëdigde vertaler-tolk."

Uit de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden of de verwerende partij deze argumentatie in rekening heeft genomen. Onafhankelijk van de vraag naar de relevantie van de door verzoekers aangehaalde 'verschoningsgronden' voor het ontbreken van bepaalde informatie, diende verwerende partij op zijn minst te antwoorden op de door verzoekers aangevoerde argumentatie.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt aangetoond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is derhalve zonder voorwerp geworden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van X, X, X en X door de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 oktober 2008 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.